

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Ad dilectionem Dei & proximi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

iustitiam propriam saluati sunt, sed propter nomen Iesu Christi per sanguinem eius: ille solus & unicus mortuus est pro peccatis totius mundi, & est propitiatio, 1. Ioan. 2. Igitur ad hanc fidem Christi vocat nos scriptura Ioan. 3. Act. 10. &c.

Secundò, Euangelium admonet nos post accep-
tam gratuitam iustificationem de lege charitatis, &
illam quam maxime obseruemus: non ut inde ius-
tificationem mereamur, quam iam gratis in ba-
ptismo per fidem accepimus, sed potius ut illam re-
tineamus & augmentemus, quatenus promissio sa-
lutis quam nodum in re habemus, sed spe, efficacia
nobis sit: alioqui si hanc charitatis legem non habe-
ro, quia Diligo Deum super omnia, qui tanta mihi
gratuitò cum filio dedit: deinde proximum propter
Christum, & illi prestitero propter Christum, scilicet
Christus propter me fecit: si vero peccauerero, & se-
cundum carnem vixeris incessanter, non erit effica-
promissio salutis in me, nec Deus mihi distribuet sa-
lutis beneficia, licet haec dilectio causa non sit, sed
sanguis Christi propter quem salus distribuitur cie-
dentalibus. Ideò scriptura post fidem maxime inculcat
dilectionem: haec autem dilectio quando non adest,
restatur nec fidem adesse aut iustificationem, quia Apo-
stolus dicit 1. Cor. 13. Si habuero omnem fidem,
omnem prophetiam, ita ut montes transferam de le-
go &c. charitatem autem non habeam, nihil sum.
1. Ioan. 4. Si quis dicit, diligo Deum &c. Quare dilec-
tio maxime & quidem necessaria exigitur post fidem,
quia est impletio legis, Rom. 12. & omniū bonorum
operū. Sed inquis, Quid est charitas. quod adeo ne-
cessariò exigitur post fidem? Respon. Charitas virtus
est, quam donat Spiritus sanctus homini propter fa-
dem in Christum, qua diligitur Deus super omnia,
& proximus propter Deum: ideo Apostolus ad Gal.
5. vocat charitatem fructum Spiritus sancti, & 1. Cor.
13. dicit,

is describit proprietatem charitatis, qualis esse debet in homine, & dicit primò: Charitas patiens est in aduersis: cogitat, si Deus pro te tanta passus est, patere & tu hoc propter ipsum, quia scriptum est. Beati qui persecutionem patientur &c. Matthæi 5. Quia autem nullam habet patientiam, is quoq; nullam habet charitatem: deinde, benigna est, neminem contemnit, sicut Christus non reiecit peccatores, sed cū illis manducavit: tertio, non æmulatur, id est, non est inuidia, neidisch/ sed fauet proximo in omnibus, sicut Deus illi fauet: non agit perperam, id est, occulte prodendo aut decipiendo: nō est ambitiosa verbo & gestu, non inflatur ut reputet se maiorem habere iustitiam, aut scientiam quam cæteri: non quaerit quæ sua sunt, sed Dei honorem & proximi utilitatem: non irritatur, scilicet ut percutiat, vulneret, maledicat, insaniat contra proximum: non cogitat malum, id est, vindictam, nec minatur aut struit insidias: non gaudet super iniestate vel damno aut infortunio proximi sui, sed congaudet veritati, ubi Dei gloria prædicatur, & proximi utilitas quæritur: omnia suffert propter Christum, omnia credit: non est pertinax in sua opinione, vel suspicioſa; omnia sperat sine dubio consequi, quæ à Deo promissa sunt: omnia sustinet propter Dei gloriam & proximi commodum &c. Sic Apostolus declarat effectus & fructus charitatis, ad quam charitatem maximè nos vocat scriptura & Apostolus, ut sine illa prorsus inanis sit & vacua fides nostra apud Deū. Igitur illa fides quæ per hos fructus dilectionis erga Deum & proximum nostrum operatur, nos saluat, & Deo placet, Galat. 5. non circuncisio neque præputium &c. In hac dilectionis lege iam totus mundus languescit, omnes in anima illa fidei iactantia pleni sunt, & dicunt se Evangelicos, cùm tamen alteram partem scripturæ, id est, dilectionem, non habeat in opere: vnde fit, ut etiā pia

opea negligantur, & certum est signum, prop̄ p̄ turum diem nouissimum, quoniam abundat iniquitas, ref̄igescit charitas, vt dicitus Matthaei 24. Vnde clara est sententia Ioannis Apostoli, 1. Ioan. 4.8 quis dicit quoniam diligo Deum, fratrem suū ostendax est Quemadmodū igitur in possibile est placere Deo sine fide, Hebr. 11. ita nemo ingredieretur gnum cœlorū, qui non dilexerit Deum & proximum & obliterauerit mandata: vnde iubet reconciliari tri, Mat. 5. remittere offensam, Mat. 6. &c. Hæc quoq; charitas cōmonstrat, qui sint veri Euangelici, nō quore iactant fidem, sicut dicit Christus Mat. 7. Multū quent mihi in die illo, Domine Domine, nonne innomine tuo prophetauimus, dæmonia eiecamus? &c. dicet eis, Ne ticio vos, sed qui charitatē prastant precio, igitur iā videmus quales sint pleriq; Euangelici.

3: Tertio, vocat nos scriptura ad crucem tolerandi, eo quod dicit Christus Ioan. 16. In mundo pressū habebitis & Paulus. Omnes qui piē viuere volunt Christo Iesu, persecutionem patientur. Sed crux illa nobis erit suauissima, si nobis fuerit imposta propter Christi nomen, iustitiam & veritatem. Nam Christus ait Matth. 5. Gaudete & exultate, quoniam mēces vestra copiosa est in cœlo. Igitur quisque crucem suam tollere debet & Christum sequi, sicuti Deus in posuerit cuiq; & hoc quidem patienter & voluntaria &c. Nam hæc potissima sunt opera Christiani, credere, diligere, & crucem patienti ferre: quicunq; haec præstiterit, is iactet se tum Euangelicum hominem, & fidat Deo per Christum, & non frustrabitur. Si autem tolum vult fidere sine dilectione & suis fratribus, nec crucem cum Christo ferre, nihil prodent hæc fiducia. Necessariò igitur sequitur dilectio fidei, quæ est finis legis: quæ si non sequitur, nec iustificatio retinetur. Rom. 8. Si secundum carnem vixent moriemini &c.

CAPVI